

Uti denna liffiga vaxling af upptagande, ombildning och afskiljande af ämnen består egentligen cellens hela lif — liksom äfven växtens, ty huru stor och utbildad denna sednare än må vara, utgör den dock alltid blott ett aggregat af celler, som äro förenade till bestämd gestalt.

Under den fortskridande tillväxten antager den ursprungligen runda cellen de mest olika former, utsträcker sig på längden, förgrenar sig, blifver genom sina grannar afplattad eller sammantryckt till en mångsidig gestalt.

Vid alla dessa förändringar kan cellväggen bibehålla sin ursprungliga tjocklek, men ganska ofta inträder med tilltagande ålder en i lager ordnad förtjockning af densamma, hvarmed vanligen ett successivt försvinnande af saftinnehållet är förbundet och hvarpå väsendtligen många växtdelars hårdnande och träartade beskaftenhet bero.

Aflagringen af dessa förtjockningslager försiggår enligt regeln olikformigt, nemligen så att det nya lagret aldrig bildar en jemntjock, öfverallt sammanhängande hinna, utan visar sig på de mångfaldigaste sätt afbruten. Än är den punkterad eller genomborrad med små hål, än försedd med längre sprickor, än ser den ut som ett nätverk, än är den helt och hållet sönderskuren i ett spiralformigt upprulladt band, än uppträder den blott under formen af enskilda ringar.

Af alla dessa modifikationer uti den ursprungligen runda cellens förtjockning och tillväxt bero de väfnadens otaliga olikheter, som vi beundra inom växtriket och som blott synas oss ännu mera värda vår förvåning, när vi återföra deras uppkomst till denna enkla grundform.

Cellerna föröka sig, i det de dela sig genom en tvärtigenom deras inre löpande skiljevägg, hvarefter hvarje hälft förlänger och åter delar sig, eller också bilda sig i deras inre nya dotterceller, hvarigenom modercellen vanligen så småningom blifver upplöst.

Sålunda består växternas tillväxt i dess väsendtliga grundlag uti en fortfarande fortplantning af celler, hvilkas antal på detta sätt förökar sig ända till det otroliga, alldenstund efter en ungefärlig uppskattning öfver 100 millioner enskilda celler innehållas uti ett kubiktum parenchymatös cellväf.

De enklaste växterna — conferver, alger, lafvar och svampar — bestå blott af celler eller cellväf på olika sätt förenade